

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! 🌿 Tove Rutle – lagleder

Om glede

ILLUSTRASJONSFOTO: COLOURBOX

Gleden

Den frostbrente gleden ved livet
søker deg ved vadestedene,
ved leirbålene, ved korsveiene,
alltid –
Selv i sorgens dager,
selv i motgangens bratte døgn
og våkenettens martrende timer
søker gleden deg, kvidende
lik en trofast hund
som løp med blødende poter gjennom rimfrost
og svømte mellom isflakene i strie elver
for å finne sin husbond.

HANS BØRLI

Jeg fant dette diktet ovenfor en dag i mars, like etter at jeg mistet min far. Det var tungt å miste en uendelig kjær pappa, og jeg lette etter ord som kunne løfte meg opp og lede meg videre. Min far var en mann som bar gleden med seg, og som ga den videre til oss som var rundt ham. Han tok uredde valg ved korsveier i livet, og var tro ved valgene som kunne gi glede. Han hentet styrke og glede fra naturen, ikke minst på lange, seige turer i fjellet med hunden

sin, sommer som vinter. Da jeg kom over dette diktet, føltes det nesten som om det var skrevet om ham og for meg, som en hilsen til meg i sorgen. En oppmuntrende veiviser.

Gleden ligger der på lur, den gir seg ikke så lett. Men vi må oppdage den og trykke den til hjertet når den melder seg. Om den kommer i små glimt, eller om den blir ved en stund.

Jeg jobber for tiden på et psykiatrisk

akuttmottak, og der er det mange som opplever at de har mistet gleden. Kanskje skulle vi henge dette diktet opp på veggen akkurat der?

Jeg sender min glade utfordring til Frøydis Gullbrå; fastlege i Modalen, venn og forskerkollega.

Hilsen fra

TONE SMITH-SIVERTSEN